

BONART

PLA NACIONAL DE FOTOGRAFIA

Any Fontserè

Toni Catany, suspès en el temps

Museu Picasso: Cubisme i guerra

Abad: Catalunya a la Biennal de Venècia 2017

De l'Empordà al Museu de l'Hermitage

La Fundació Mapfre porta Renoir a Barcelona

Espai Volart: Jo Milne, l'expressió de la incertesa

Miralda: "Madeinusa" al Macba

Galeria Gotshland: Ramon Casas, el modernista sibarita

8 414090 255868

00176

15€ | 176 | 2016/2017
novembre, desembre i gener
www.bonart.cat

Jo Milne: l'expressió de la incertesa

Espai Volart - Fundació Vila Casas

Barcelona

Són moltes les veus d'analistes que coincideixen en la idea que, si es vol avançar, especialment en el moment actual, només ens queden les incerteses. En tots els àmbits i disciplines les fronteres es dilueixen, i cada cop es fa més evident que els compartiments estancs només ens porten al passat i a un camí tancat. L'art, la ciència i el pensament es retroben en uns vasos comunicants que, pas a pas, van construint una esfera única de recerca i expressió.

I és en aquest camí on trobem les obres de la darrera mostra de Jo Milne *No faig pre-diccions, sinó excuses*. Unes peces que es converteixen en les *excuses* per obrir-nos interrogants, per plantejar-nos qüestions, per entrar en el camí de la incertesa que ens ha de portar a una recerca que ens apropià a noves visions i alhora a nous interrogants.

En el vídeo que acompanya la mostra, la mateixa artista ens parla d'una recerca que s'encamina a reinterpretar les teories del cosmos, de plantejar-nos què és el que ens envolta i quins són els models que ho interpreten, de fer-nos conscients que les mirades varien, i és en aquest canvi on es va trobant una nova expressió i una nova realitat, destinada a modificar la visió anterior i reconvertir-la.

L'artista també es transforma, esdevé una companya del científic que, com ell, aprèn a valorar i descobrir la importància del procés, del camí que s'aconsegueix amb l'esperit d'anar traçant, de deixar que es produeixi allò que no es preveia i de donar marge a l'errada com a sistema per descobrir l'imprevist.

Però alhora l'artista enriqueix el món del científic en diferents vies i camins: aporta una nova utilització per al color que

Jo Milne. *The model is not Manifold, 2015*. Vista general de la instal·lació a l'Espai Volart.

aquest utilitza per a les visualitzacions de les seves recerques, descobreix una expressió que dona forma física al que fins ara eren fórmules matemàtiques, sap convertir la mirada del microscopi en un llenguatge artístic.

La investigació arriba a la mateixa essència de l'obra i Jo Milne explora tècniques ben diverses per aconseguir diferents camins d'expressió, des de l'artesanal ganxet fins al tall làser passant per la impressió en tres dimensions, i s'hi submergeix relacionant-se tant amb les seves possibilitats com amb les seves limitacions, aconseguint un profund diàleg que li permet arribar a resultats no previstos.

Art i ciència conjuguen llenguatges propers tot fent que la unió de fórmules esde-

vingui un *collage* que, com en l'expressió artística, va prenent diversos elements per reestructurar-los. I tots dos se submergeixen en territoris desconeguts, on l'abstracció esdevé una nova manera de contemplar l'univers.

Com el núvol que ens impacta a la mostra de l'Espai Volart de la Fundació Vila Casas (del 15 de setembre al 18 de desembre del 2016), i que d'alguna manera expressa a través dels petits filaments que oscil·len, com art i ciència esdevenen els nostres vincles amb l'invisible i a través d'un aparent caos ens acosten a un món intrigant on els dubtes i les incerteses són l'única seguretat que tenim a la mà.

Fina Duran

Miralda. “Madeinusa”

Macba

Barcelona

“Estem arribant a una situació en què l'acte de creació és una conquesta col·lectiva, que portarà el nom d'algú, però en el qual trobem cada vegada amb més freqüència la participació dels altres. [...] Crec que hem de ser molt modestos, perquè és bastant difícil determinar què hem realitzat amb les nostres forces i quina ha estat la contribució dels altres.” Ryszard Kapuscinski

Sovint em pregunto si l'art occidental d'avui manté les particularitats culturals de tots i cadascun dels països que l'integren o si, pel contrari, les pràctiques artístiques contemporànies s'han unificat amb el desig d'establir una gran xarxa de coneixement, a través de la qual s'interrelacionen els artistes, els creadors i la societat. En aquest sentit, l'anàlisi cultural i geopolítica dels diferents contextos ens introdueix en el treball d'un seguit d'autors que reflexionen entorn del caràcter transnacional dels seus treballs. L'art i la cultura sostenen el seu valor creatiu –principalment i prenent com a punt de partida el fet que la cultura, en tant que dinàmica, integra els mestissatges artístics i dota l'obra d'emocions estètiques i ètiques–. I és justament aquest desig d'interrelació entre cultures, entre formes de pensament, l'essència del corpus creatiu de l'obra d'Antoni Miralda.

Després d'una llarga estada a París –a l'inici de la dècada dels 60 i al principi de la dels 70–, on destacaria com a pioner en l'elaboració de projectes i rituals col·lectius, sovint relacionats amb el menjar i la seva simbologia, Miralda s'instal·la a Nova York per treballar entorn del terreny disseminat de la cultura popu-

lar. Establir un lloc comú, de reflexió i d'intercanvi, un espai on la comunicació irradia en múltiples direccions i que permeti la implicació de la ciutadania, una àgora contemporània, en definitiva, que donà veu als diferents segments de la població i que contribuï en la construcció de la memòria col·lectiva.

Les cerimònies rituals, que es desenvolupen entorn de diverses temàtiques, com ara el menjar –constant en la seva trajectòria per la seva condició d'element essencial de cohesió comunitària–, els costums o els rituals inherents a cada cultura; les processons, accions on participa la ciutadania i que impliquen, per la seva complexitat, la vinculació de diferents agents, o els banquetes, autèntics intercanvis culturals i culinaris que des-

placen les fronteres entre l'espai públic i el privat, són els llenguatges emprats. En aquest sentit, la mostra que es pot veure al Macba fins al 9 d'abril del 2017, *Antoni Miralda, Madeinusa*, a cura de Vicenç Todolí, en estreta col·laboració amb l'artista i el seu arxiu, documenta per primera vegada el període americà comprès entre mitjan anys 70 i final dels 90. Instal·lacions reconstruïdes, esbossos, enregistraments visuals, escultures i documentació que permeten penetrar en l'univers d'un autor que ha traspassat els convencionalismes estètics per fer de l'art la seva vida i permetre que aquesta esdevingui una obra d'art vital, nòmada, mòbil... **Natàlia Chocarro Bosom**

Miralda
Honeymoon (Wedding Ceremony)
1986-1992
© fotogràfic: J. Ollé.

